

РЕШЕНИЕ

№ 305

гр. Благоевград, 30.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на осми ноември през две
хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Красимир Аршинков

Членове: Атанас Маскръчки
Диана Узунова

при участието на секретаря Мариела Палова
в присъствието на прокурора Р. Г. К.

като разгледа докладваното от Красимир Аршинков Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20231200600871 по описа за 2023 година

С присъда № 500931/20.12.2022 год., постановена по н.о.х.д. № 706/2018 год. на Районен съд - Разлог, подсъдимият Р. И. В. е признат за невиновен в това, че на 31.08.2016 год., в град Разлог, област Благоевград, съзнателно оцетил чуждо имущество, собственост на „А“ ЕООД, гр. София, с ЕИК .., поверено му да го управлява, като използвайки оттеглено пълномощно с нотариална заверка на подписите рег. № 2106/23.10.2013 г. на нотариус С С, рег. № 293 на Нотариалната камара с район на действие Районен съд - гр. Дупница, което е оттеглено с декларация, заверена нотариално на 13.01.2015 г. от същия нотариус С С, сключил сам със себе си договор за аренда по реда на Закона за аренда в земеделието за срок от петнадесет стопански години по отношение на неурегулиран поземлен имот № 002001 /две хиляди и първи/, находящ се в землището на с. Г Д, община Разлог, област Благоевград, местност „С“, шеста категория, с обща площ от 1.955 декара, начин на трайно ползване - стопански двор, при граници и съседи: имот № 002016 - дърво на кметство село Г Д, имот № 000165 - полски път на с. Г Д и имот № 000183 - полски път на кметство Г Д, ведно с

построена в имота нежилищна сграда № 12, представляваща овчарник с плевня с площ от 337.65 кв.м., в резултат на което са последвали значителни щети за собственика „А“ ЕООД в размер на 15500 /петнадесет хиляди и петстотин/ лева, от които:

- 8000 /осем хиляди /лева, представляващи неустойка, съгласно раздел VI, т.6.1. от сключения на 10.05.2016 г. предварителен договор за покупко-продажба на недвижими имоти № 002001 и № 002002, находящи се в землището на с. Г Д, община Разлог, област Благоевград между У З в качеството му на продавач - едноличен собственик на капитала на „А“ ЕООД и И П от с. Г Д, обл. Благоевград, в качеството му на купувач - едноличен собственик на „И“ ЕООД,

- 7500 /седем хиляди и петстотин/ лева, представляващи връщане на купувача И П на задатъка по сключения на 10.05.2016 г. предварителен договор за покупко-продажба на недвижими имоти №002001 и № 002002, находящи се в землището на с. Г Д, община Разлог, област Благоевград, между У З, в качеството му на продавач - едноличен собственик на капитала на „А“ ЕООД и И П от с. Г Д, обл. Благоевград, в качеството му на купувач като едноличен собственик на „И“ ЕООД, като на основание чл. 304 от НПК е оправдан по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 217, ал. 4, пр. 1 във вр. с ал.1 от НК.

В законния срок, срещу посочената присъда е депозиран протест от страна на Районна прокуратура – Благоевград, ТО – Разлог, с който се оспорва нейната законосъобразност и обоснованост. Прокурорът се съгласява, че с оглед съдебната практика по граждански дела и представено по делото решение на ВКС, отхвърлящо разбирането, че до знанието на подсъдимия В. е стигнало описаното оттегляне на пълномощно, се касае за приложението на закон за същото наказуемо престъпление, без съществено изменение на обстоятелствената част на обвинението, което е позволявало постановяването на осъдителна присъда по чл.217, ал.4 във вр. с ал.2 от НК. В тази връзка са изложени разбиранията на прокурора относно липсата на изменение на фактическите обстоятелства, въведени с обвинителния акт, които са позволявали на първостепенния съд посочения по-горе подход. Категорично се оспорва изразеното в мотивите към присъдата разбиране, че са налице данни за друго престъпление, но с оглед бездействието на прокурора и липсата на

поискано изменение на обвинението, единствената правна възможност е била постановяване на оправдателна присъда. Отделно е налице и неправилна преценка на събраните гласни доказателства като са игнорирани тези от тях, които свидетелстват за довеждането до знанието на подсъдимия оттеглянето на пълномощното от страна на „А“ ЕООД. В този смисъл се прави искане за отмяна на присъдата и осъждането на В. по първоначално повдигнатото му обвинение, а при условията на алтернативност и в хипотезата на приложението на закон за същото наказуемо престъпление, без съществено изменение на обстоятелствената част на обвинението – по чл.217, ал.4 във вр. с ал.2 от НК.

Представителят на Окръжна прокуратура – Благоевград поддържа протеста по изложените в него съображения, като добавя, че при първоначално разглеждане на делото и по указания на първоинстанционен съдия е било изменено обвинението в такова по чл.217, ал.4 във вр. с ал.1 от НК. Поддържа разбирането, че липсват пречки за осъждането на подсъдимия по различно обвинение и без изменението му, защото са изложени в обвинителния акт всички фактически данни, необходими за пълноценната му защита. Основания в тази насока са налице и даже да се приеме, че причинените вреди не са значителни, при която хипотеза следва да се приложи и чл.78а от НК.

Защитникът на подсъдимия В. пледира за потвърждаване на атакуваната присъда, въпреки несъгласието му с част от мотивите на първата съдебна инстанция, свързани с изразеното становище, че се касае за престъпление, различно от поддържаното от прокурора по първоначалното обвинение, което не е изменено по надлежния ред. Според него в конкретният случай въобще липсва извършено престъпление, защото с издаденото в полза на В. пълномощно не му се забранява сключването на договор за аренда със себе си, включително и за определен срок. В този смисъл се касае за граждански отношения, в които намесата на прокуратурата е недопустимо. Изтъкват се и съображения за реалната липса на вреди за „А“ ЕООД, тъй като предвидената неустойка за несклучения окончателен договор не е осчетоводена нито като разход за посоченото дружество, нито като приход за насрещното по сделката. А връщането на задатъка по един предварителен договор поради несклучване на окончателен такъв не може да бъде определено като щета за върналата го страна. Отделно от това липсва фактическо противопоставяне от

страна на В. за реалното ползване на процесния имот от нов приобретател, което е видно от отказа му да го стопанисва, когато е разбрал за отправените към него претенции. А и на самия него е било предложено да закупи същия имот, за което той е предприел действия по осигуряване на кредитиране на такава сделка, което би било напълно безсмислено, ако е целял да ошети ответното търговско дружество.

Въззиваемият Р. В. не се явява пред въззивната инстанция.

Окръжният съд, след като изцяло провери правилността на постановената от Районен съд - Разлог присъда съобразно изискванията на чл.314 от НПК и след собствен анализ на събрания по делото доказателствен материал, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

На първо място, следва да се отбележи, че първата съдебна инстанция е извършила пълноценен и смислен анализ на събраната доказателствената съвкупност, приемайки на тази плоскост, че подсъдимият Р. В. не е извършил вмененото му от прокурора престъпление. Отчетено е значението на надлежно приобщените писмени доказателства и връзката им с кредитираните гласни такива, за да се приеме установената фактическа обстановка. Първостепенният съд детайлно е разгледал свидетелските показания, отчитайки при болшинството от тях и разпитите им в хода на досъдебното производство, обосновавайки липсата на убедителни данни за информирането на подсъдимия за надлежното оттегляне на даденото му пълномощно, въз основа на което е договарял сам със себе си. Логично в тази връзка не са кредитирани показанията на свидетеля Велев, който в качеството му на адвокат на насрещното дружество се явявал заинтересована страна. Съобразено е и приключилото гражданско производство, в което изрично е прието, че към момента на сключване на договора за аренда В. не е надлежно уведомен за оттегленото пълномощно от „А“ ЕООД. На тази база съдът е заключил, че липсва основание за осъждането на подсъдимия по повдигнатото му обвинение, а липсата на надлежно изменение на същото съобразно установеното в хода на съдебното следствие е изключило възможността да се произнесе по приложението на закон за същото наказуемо престъпление, но със съществено изменение на обстоятелствената му част. Според проверяващата съдебна инстанция този последен извод подлежи на корекция, защото от данните по делото въобще не може да се

направи извод, че има данни за извършено престъпление, съображения за което ще се изложат по-долу.

С направените уточнения и с оглед задължението си на инстанция по фактите и правото, Окръжният съд приема за безспорно установено, че към 2005 година собственото на нидерландския гражданин У З дружество „А“ ЕООД е притежавало собствеността върху следните два недвижима имота:

- неурегулиран поземлен имот № 002001 /две хиляди и първи/, находящ се в землището на с. Г Д, община Разлог, област Благоевград, местност „С“, шеста категория, с обща площ от 1.955 декара, начин на трайно ползване - стопански двор, при граници и съсед: имот № 002016 - дърво на кметство село Г Д, имот № 000165 - полски път на с. Г Д и имот № 000183 - полски път на кметство Г Д, ведно с построена в имота нежилищна сграда № 12, представляващ овчарник с плевня с площ от 337.65 кв. м;

- неурегулиран поземлен имот № 002002 /две хиляди и втори/, находящ се в землището на с. Г Д, община Разлог, област Благоевград, местност „С“, шеста категория, с обща площ от 1.201 декара, начин на трайно ползване - ливада, при граници и съсед: имот № 002016 - дърво на кметство село Г Д, имот № 002015 - пасище, мера Община Разлог, имот № 000185 - вътрешна река на държавата и имот № 002003 - ливада на Г Д.

Подсъдимият Р. В., който се занимавал със селскостопанска дейност, със съгласието на собственика започнал от 2006 година да ползва двата описани имота. През 2013 год. В. поискал от управителката на дружеството св. С М да бъде упълномощен с права да сключва необходимите договори по отношение на първия от посочените по-горе имоти, с цел получаване на субсидии за земеделска дейност съобразно ЗАЗ и ЗСПЗЗ. По този повод управителката на „А“ ЕООД С М подписала в полза на подсъдимия пълномощно с нотариална заверка на подписите с рег. № 2601/ 23.10.2013 г. на нотариус С С, рег. № 293 на Нотариалната камара, с район на действие Районен съд - гр. Дупница, предоставяйки му възможност да се снабди с необходимите документи за поземлен имот № 002001, включително и да сключи сам със себе си и да регистрира в съответната общинска служба „Земеделие“ договор за аренда. Ограничения относно евентуалната продължителност на такъв договор в пълномощното не били предвидени.

В някакъв момент, след подписване на посоченото пълномощно,

собственикът на капитала на „А“ ЕООД решил да продаде описаните по-горе два имота. След отказа на Р. В. да ги закупи, офертата на собственика била приета от свидетеля И П, собственик и управител на „И“ ЕООД. Междувременно, управителката на дружеството продавач С М предприела стъпки за оттегляне на даденото на В. пълномощно, съставяйки декларация за оттеглянето му, заверена нотариално на 13.01.2015 г. от същия нотариус С С. С това действие подсъдимият се лишавал от възможността да извършва правни и фактически действия, включително и да дооговаря сам със себе си, които му били предоставени с пълномощното. Надлежно съобщаване на този факт на Р. В. обаче било извършено едва към месец октомври на 2016 год.

На 10.05.2016 г. между „А“ ЕООД и св. И П в качеството му на управител на „И“ ЕООД, бил сключен предварителен договор за покупко-продажба на собствените на дружеството два недвижими имоти в м. „С“, землището на село Г Д - ПИ № 002001 и ПИ № 002002, подробно описани по-горе, за цена от общо 16 000 лв. Предварителният договор бил нотариално заверен и съгласно него страните се споразумели окончателната сделка да бъде изповядана най-късно до 30.09.2016 год. В изпълнение на посоченото в него купувача заплатил на продавача задатък в размер на 7 500 лева. Страните освен това се споразумели, съобразно клаузите на предварителния договор, при неточно изпълнение или забава виновната страна да заплати неустойка в размер на 8 000 лв.

От своя страна, подсъдимият В., на 31.08.2016 година, използвайки предоставеното му от „А“ ЕООД пълномощно, сключил при договаряне сам със себе си договор за аренда на процесния поземлен имот с № 002001 за срок от петнадесет стопански години, при задължение да плаща на собственика наемна цена в размер на по двадесет лева годишно. Договорът бил нотариално заверен пред нотариус Н М, РС Разлог, рег. № 494 на НК, с рег. № на заверката № 3010/2016г., пред която В. представил даденото му пълномощно.

Преди сключването на посочения договор за аренда подсъдимият се срещнал случайно със свидетеля И П, който му казал, че е сключил договор за двата имота и съответно се разбрали първият от тях да продължи да ги ползва до края на септември на 2016 год.

Посоченият договор за аренда се превърнал в пречка за сключването на

окончателния договор за покупко-продажба между „А“ ЕООД и св. П. В изпълнение на клаузите по предварителния договор собственика на двата поземлени имота върнал на купувача задатъка от 7 500 лева, като му заплатил и предвидената неустойка от 8 000 лева.

В хода на съдебното следствие пред първоинстанционния съд е била допусната в съгласие с изискванията на НПК нова съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение е надлежно приобщено към доказателствения материал по делото. В резюме, експертът Ал. Чомаков е посочил, че сумите от 7 500 лв. и неустойката от 8 000 лв. не са отчитани нито като приход, нито като разход в счетоводството на „А“ ЕООД. Последната сума представлява щета за дружеството, тъй като не е реализирало договора за продажба на двата процесни имота.

Тази фактическа обстановка се извежда от сравнително еднопосочния доказателствен материал по делото. По отношение на значението на обсъдените писмени доказателства не възникват никакви съмнения, а и липсват възражения на страните в тази посока. На тази база безспорно е установена собствеността върху двата процесни земеделски имота, упълномощаването на Р. В. от управителя на „А“ ЕООД, оттеглянето на пълномощното след това и сключването на договор за аренда за посочения от строк от страна на подсъдимия, договарял сам със себе си на база на първоначалното пълномощно, сключения предварителен договор за продажба на двата имота между „А“ ЕООД и И П. Спорен е бил момента на уведомяването на В. за оттегленото пълномощно до установяването на база на приключилото гражданско дело и свидетелски показания пред първоинстанционния съд, че към 31.08.2016 год. В. не е бил надлежно уведомен. Този факт се счита за безспорен от момента на връчване на нотариална покана от името на „А“ ЕООД на подсъдимия едва от 03.10.2016 год. Междувпрочем такова е било и разбирането на прокурора пред първата съдебна инстанция, който е пледирал за приложението на закон за същото наказуемо престъпление /по чл.217, ал.4 във вр. с ал.2 от НК/, без съществено изменение на обстоятелствената му част. Окръжният съд също не съзира основания за промяна на изводите относно момента на уведомяването на В. за оттегляне на даденото му пълномощно. Такива не се извличат и от анализа на гласните доказателства по делото. От показанията на свидетелите В К, И П и Т П по никакъв начин не може да се изведе кога точно Р. В. е бил уведомен за

оттегленото пълномощно. Същите разкриват обстоятелства във връзка със земеделската дейност на подсъдимия и уведомяването му, че имотите на „А“ ЕООД, които той ползвал, са продадени на П, който се съгласил В. да продължи с тази си дейност до края на стопанската година. Такива данни не се установяват и от показанията на свидетелите ..... Те също разкриват обстоятелства относно взаимоотношенията между собственика на дружеството и подсъдимия във връзка с разрешението на последния да ползва двата процесни имота, наличието на упълномощаване на В. от управителя на „А“ ЕООД, както и оттегляне на пълномощното, но не и момента, от който този факт по безспорен начин му е станал известен. Сходна е оценката и на показанията на св. Н М, заявила, че пълномощното, с което е разполагал В., не е подлежало на въвеждане в системата „Единство“, както и на проверка в централната система за неговата валидност към момента на сключване на договора за аренда, което и е позволило като нотариус да завери подписите. Единствено свидетелят С В е посочил, че е уведомил устно Р. В. за оттегленото пълномощно, без обаче да разясни кога и как точно това се е случило. Като е взел пред вид, че посоченият свидетел е бил адвокат на „А“ ЕООД и съответно пряко заинтересован да защитава интересите му, първостепенният съд с право се е отнесъл критично към заявлението му. Както е отбелязано и във воденото гражданско производство, доказването на оттеглянето на нотариално заверено пълномощно изисква подобни на самото упълномощаване гаранции и показанията на един свидетел за това обстоятелство, явяващ се адвокат на упълномощителя, не могат да се приемат като достатъчни.

Проверяващата инстанция се съгласява с изложените от РРС разсъждения относно значението на изпълнената съдебно-счетоводна експертиза, установила липсата на каквото и да било осчетоводяване на сумите, постъпили, съответно излезли от патримониума на дружеството „А“ ЕООД във връзка със сключения предварителен договор за продажба със св. И П. Наличието на изброените разписки за предаване на задатъка, неговото връщане и изплащане на П на предвидената в договора неустойка от 8 000 лв., свидетелстват за вероятната възможност тези факти да са се осъществили, въпреки наличието на сериозни съмнения за това. Независимо от това и с оглед становището на БЛОС за изначална липса на престъпление в разглежданият случай, се изключва необходимостта от по-подробното

разискване на тези данни.

Само за яснота се отбелязва, че напълно основателно първостепенният съд е игнорирал представената писмена декларация на св. В К, в която е отразено, че според нея Р. В. е бил уведомен за оттегляне на пълномощното преди старта на стопанската 2015 год. – 2016 год. В наказателния процес подобни декларации могат да се разглеждат само като индиция за необходимостта от разпит на съответното лице, което в случая е сторено, а заявеното от него е обсъдено и отчетено при излагане на възприетата фактическа обстановка.

Отчитайки изложеното по-горе настоящият съдебен състав се солидаризира напълно с направения правен извод за невиновност на подсъдимия Р. В. по повдигнатото му обвинение и че следва да бъде оправдан за това, че на 31.08.2016 год., в град Разлог, област Благоевград, съзнателно ощетил чуждо имущество, собственост на „А“ ЕООД, гр. София, с ЕИК ..., поверено му да го управлява, като използвайки оттеглено пълномощно с нотариална заверка на подписите рег. № 2106/23.10.2013 г. на нотариус С С, рег. № 293 на Нотариалната камара с район на действие Районен съд - гр. Дупница, което е оттеглено с декларация, заверена нотариално на 13.01.2015 г. от същия нотариус С С, сключил сам със себе си договор за аренда по реда на Закона за аренда в земеделието за срок от петнадесет стопански години по отношение на неурегулиран поземлен имот № 002001 /две хиляди и първи/, находящ се в землището на с. Г Д, община Разлог, област Благоевград, местност „С“, шеста категория, с обща площ от 1.955 декара, начин на трайно ползване - стопански двор, при граници и съседи: имот № 002016 - дърво на кметство село Г Д, имот № 000165 - полски път на с. Г Д и имот № 000183 - полски път на кметство Г Д, ведно с построена в имота нежилищна сграда № 12, представляваща овчарник с плевня с площ от 337.65 кв.м., в резултат на което са последвали значителни щети за собственика „А“ ЕООД в размер на 15500 /петнадесет хиляди и петстотин/ лева, от които:

- 8000 /осем хиляди /лева, представляващи неустойка, съгласно раздел VI, т.6.1. от сключения на 10.05.2016 г. предварителен договор за покупко-продажба на недвижими имоти № 002001 и № 002002, находящи се в землището на с. Г Д, община Разлог, област Благоевград между У З в качеството му на продавач - едноличен собственик на капитала на „А“ ЕООД

и И П от с. Г Д, обл. Благоевград, в качеството му на купувач - едноличен собственик на „И“ ЕООД,

- 7500 /седем хиляди и петстотин/ лева, представляващи връщане на купувача И П на задатъка по сключения на 10.05.2016 г. предварителен договор за покупко-продажба на недвижими имоти №002001 и № 002002, находящи се в землището на с. Г Д, община Разлог, област Благоевград, между У З, в качеството му на продавач - едноличен собственик на капитала на „А“ ЕООД и И П от с. Г Д, обл. Благоевград, в качеството му на купувач като едноличен собственик на „И“ ЕООД, представляващо престъпление по чл. 217, ал. 4, пр. 1 във вр. с ал.1 от НК.

Субект на престъплението по чл.217, ал.1 от НК може да бъде наказателно отговорно лице, съзнателно оцетило чуждо имущество, поверено му да го пази и управлява. Касае се за такива действия на юридическо или фактическо разпореждане, които обективно са причинили щета или са застрашили от щета патримониума на собственика. В разглежданият казус безспорно се установи, че към датата на сключване на договора за аренда, подсъдимият В. е действал правомерно и в съзвучие с даденото му пълномощно от „А“ ЕООД, защото оттеглянето му не е стигнало до неговото знание. В самото пълномощно изрично е било отбелязано, че може да сключва договор за аренда за процесните имоти, включително и да договаря сам със себе си. Ограничение в срока на такъв възможен договор за аренда в пълномощното не били предвидени. В този смисъл, в констатираното поведение на Р. В., изначално липсва престъпление, особено като се имат предвид изтъкнатите в резултата на заключението по ССЧЕ съмнения в заплащането на неустойката от 8 000 лв. на св. И П. Независимо от сключения договор за аренда, който е изцяло в правомощията на упълномощеното лице, за страните по предварителния договор не е имало правна пречка за сключването на окончателен такъв, още повече, че по делото има данни за това, че В. не се е противопоставял на правата на бъдещия приобретател на имотите. Даже и да се приеме, че „А“ ЕООД са изплатили неустойката от 8 000 лв. на И П, въпреки съмнителните обстоятелства около този факт, те не са били длъжими въз основа на виновно поведение на подсъдимия. В този смисъл той не е оцетил чуждо имущество нито в хипотезата на владеец, на който е било поверено да го пази и управлява, нито в хипотезата на пълномощник по смисъла на чл.217, ал.2 от НК. В последната хипотеза

законодателят изисква извършване от пълномощника на такива юридически или фактически действия, насочени против законните интереси на дружеството. Когато самото дружество е упълномощило лицето да сключва определени договори, без ограничения на сроковете за това и включително сам със себе си, от такива му действия не може да се счита, че произтичат вреди.

Въззивната инстанция изцяло споделя съображенията на първия съд, че връщането на задатъка от 7 500 лева не може да се счита по никакъв начин за вреда за „А“ ЕООД. Те са били дадени при сключването на предварителния договор от купувача на продавача, след което съвсем естествено е било да бъдат възстановени, при положение, че окончателен договор не е сключен, защото иначе би се стигнало до неоснователно обогатяване.

Коментар на останалите възражения в протеста не е необходим, защото поведението на Р. В. не запълва нито един от престъпните състави по чл.217 от НК по изложените по-горе съображения. Затова и постановената оправдателна присъда като правилна и законосъобразна следва да бъде потвърдена.

Водим от горното и на основание чл.338 от НПК Окръжният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 500931/20.12.2022 год., постановена по н.о.х.д. № 706/2018 год. на Районен съд - Разлог.

Решението на въззивната инстанция е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____